

RAFAŁ JOSSE' KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

43-100 Tychy ul. Baziowa 24

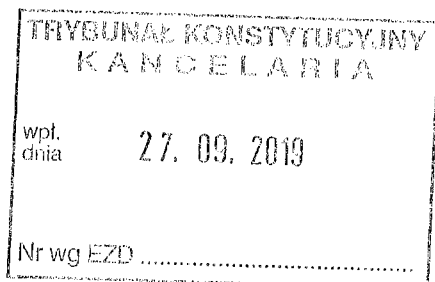
email: rafal.josse@kancelaria-prawna.tychy.pl

ING BŚ 24 1050 1399 1000 0092 0537 0365

NIP 6461097182

tel. 501 496 198

Tychy dnia 2019.09.19.

Trybunał Konstytucyjny
Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarżący:

M J

T

Sygn. Akt Ts 209 / 17

Zażalenie na Postanowienie.

W imieniu skarżącego wnoszę zażalenie na Postanowienie z dnia 14 września 2019 r. wydane w przedmiocie odmowy nadania biegi skardze konstytucyjnej i wnoszę o sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie na rzecz skarżących kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa prawnego oraz kosztów wstawiennictwa na rozprawie wg. klucza 350 km x 2 x 0,8358zł/km co stanowi 585,06 zł za każdą rozprawę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 września 2019 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania biegu skardze konstytucyjnej wskazując w uzasadnieniu postanowienia, że strona pomimo wezwania nie uzupełniła w całości braków formalnych skargi, co uniemożliwia nadanie jej biegu.

Przed przystąpieniem do dalszych rozważań koniecznym staje się podniesienie okoliczności, które prawdopodobnie nie były znane Trybunałowi Konstytucyjnemu w chwili wydania Postanowienia z dnia 4 września 2019 r. a które ujawniły się stronie w skutek uważnej analizy treści uzasadnienia postanowienia z dnia 4 września 2019 r.

W przedmiotowym postanowieniu uzasadniając stanowisko w sprawie w przedmiocie wezwania do uzupełnienia braków formalnych wskazuje Trybunał wymieniając enumeratywnie, że wezwanie z dnia 25 czerwca 2019 r. zawierało 6 punktów wezwania z których strona (co przyznano w uzasadnieniu) strona wykonała 3 w całości.

Analiza otrzymanego przez stronę zarządzenia z dnia 25 czerwca 2019 r. wskazuje, że nie zawierało ono treści podnoszonej przez Trybunał Konstytucyjny w postanowieniu, a to nie zawierało wezwania w zakresie punktów od 3c do 6. Posiadany przez stronę egzemplarz wezwania zawiera stronę pierwszą (informacyjną), stronę drugą zaczynającą się zwrotem „zarządzenie” oraz stronę trzecią zawierającą jeden akapit o treści zaczynającej się od słów „w przypadku...” oraz pieczęć Trybunału i podpis wraz z pieczęcią zgodności z oryginałem.

W tych okolicznościach podnieść należy, że stronie doręczono jedynie część zarządzenia i w tym zakresie w jakim stronie doręczono zarządzenie – zostało one wykonane. Skoro jednak stronie nie doręczono pozostałej części zarządzenia (od punktów 3c do 6) to nietrafnym jest odmowa rozpoznania skargi konstytucyjnej z powodu nieuzupełnienia braków formalnych skargi. Strona o ich uzupełnienie nie była bowiem wzywana.

Na marginesie pod rozprawę Trybunału strona podaje, że analiza graficznej treści punktów 3c do 6 wskazuje, że nie mogły się one znajdować w wezwaniu skierowanym do strony. Punkty te zajmują bowiem w treści uzasadnienia postanowienia 2/3 kartki, natomiast punkty od 1 do 3b (doręczone stronie) całą kartkę. Aby więc zarządzenie było spójne graficznie to treść zawarta na stronie 3 (o treści zawierającą jeden akapit o treści zaczynającej się od słów „w przypadku...” oraz pieczęć Trybunału i podpis wraz z pieczęcią zgodności z oryginałem) powinna była zmieścić się na stronie drugiej pod punktem 6b. Przy stosowanej przez Trybunał Konstytucyjny czcionce wydruku jest to po prostu normalny skutek jaki zajmą na powierzchni kartki punkty 3c do 6b.

Strona jednak otrzymała jedynie stronę pierwszą z punktami 1 do 3b i ostatni fragment wezwania zadrukowany od samej góry akapitem zaczynającej się od słów „w przypadku...”. Nie mogła więc strona zauważyć iż doręczono jej fragment zarządzenia.

Z tych względów koniecznym jest uchylene postanowienia z dnia 4 września 2019 r. i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Odnosząc się z kolei do okoliczności tego jaki zakres zaskarżenia może być przedmiotem badania przez Trybunał Konstytucyjny, to w zakresie przepisów Art. 394 § 1 KPC oraz Art. 408 KPC stanowisko zawarte w postanowieniu z dnia 4 września 2019 r. wydaje się niezbyt trafne.

Po pierwsze podnieść należy , że w samej treści uzasadnienia Postanowienia z dnia lutego 2019 r. wydanego pod Sygn. Akt Sąd Okręgowy w K wskazał iż zastosował w postępowaniu normę Art. 408 KPC w zakresie ustalenia terminu w jakim możliwe jest wniesienie skargi o wznowienie postępowaniu – strona 2 akapit 6.

Następnie w postanowieniu z dnia maja 2017 r. 30 maja 2017 r. pod ta samą Sygn. Akt odrzucając zażalenie skarżącego enumeratywnie wskazał zastosowane normy prawa oraz podniósł iż pomimo treści Art. 406 KPC nie stosuje się w tym postępowaniu normy Art. 394 § 1 KPC wymienionej wprost w Art. 406 KPC.

W toku całego postępowania zaskarżone normy prawne stanowiły więc podstawę orzekania Sadu Okręgowego na której oparto treść rozstrzygnięcia.

Z tych względów zażalenie jest konieczne i uzasadnione.

RADCA PRAWNY
Rafał Jossé
KT 2030